

равны дѣмътѣ, не са равны и часовѣтѣ: една дѣма въ нѣкой часѣ є пѣ-зла отъ острога ножъ.
Аминъ.—

ПОѢЧЕНІЕ.

За

Черковны тѣ слѹжбы.

Днесъ сторицѣ намѣреніе да побѣсѣдвали съ васъ, слушатели, за черковны тѣ слѹжбы: колко сѧ тѣ, какви сѧ именно, въ кое врѣмѧ сѧ отправатъ, и защо въ означенно врѣмѧ сѧ отправатъ.

Старытѣ, наѣ първыйтѣ Христіены твърдѣ често сѧ съвирали въ черкова на обица молитва. Тѣ сѧ съвирали на молитва по срѣдѣ-ночи; тѣ са молали сутрина рано; при настѣпваніето на деня, въ първымъ часѣ са молали, въ третыѧ, шестыѧ и деветыѧ часѣ са молали, предъ пладнѣ, когато са причащавали отъ Тѣлото и Крови тата Христова, пакъ са молали, вечеръ са молали, подирь вечеряніето са молали. Отъ тѣй произлѣзли осмь основны черковны слѹжбы: полѣ, ноцница, утренѧ сѧ първый часѣ, третый часѣ, шестыѣ часѣ, литургіѧ, деветыѧ часѣ, вечерна и повечерка. И тѣй първыйтѣ Христіены осмь пѫти въ дененощието са съвирали въ черкова на обица молитва.

Въ пѣ-дирне врѣмѧ черковны тѣ учители ви-